

TP
16.01.2012WOJEWODA ŚLĄSKI
NR IHHI.4131.8.2011WLV
12.01.2012

H

GENERAŁ PREZES
11 STY. 2012
Katowice, dnia 9 stycznia 2012 r.URZĄD MIASTA RACIBÓRZ
WYDZIAŁ INWESTYCYJNY I EKONOMICZNY
wpt 12.01.2012
L.p. 1764/130
podpisURZĄD MIASTA RACIBÓRZ
BIURO OBSŁUGI INTERESANTÓW
11.01.2012
1764
Jund

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 159) z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miasta Racibórz XII/172/2011 z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów zlokalizowanych w jednostce strukturalnej Miedonia w Raciborzu, w części dotyczącej poniższych zapisów:

- § 15 ust. 5
- § 16 ust. 6,

Uzasadnienie

Rada Miasta Racibórz w dniu 30 listopada 2011 r. podjęła uchwałę Nr XII/172/2011 w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów zlokalizowanych w jednostce strukturalnej Miedonia w Raciborzu. Prezydent Miasta Raciborza pismem z dnia 6 grudnia 2011 r. nr IU-VIII.6722.3.4.2011 przekazał organowi nadzoru wymienioną na wstępie uchwałę wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych w celu oceny ich zgodności z przepisami prawnymi. W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, że została ona pojęta z naruszeniem art. 61 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. 78, poz. 483), art. 4 ust. 1 oraz art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm. - zwanej dalej ustawą), w następującym zakresie:

- 1) W ustaleniu § 15 ust. 5 gmina przekroczyła swoje kompetencje poprzez nakaz „przy realizacji zainwestowania na całym obszarze”, przeprowadzenia „badań odpowiednich do geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych określonych na podstawie obowiązujących przepisów związanych z prawem budowlanym”. Rada gminy związana jest granicami przedmiotowymi zakresu planu wyznaczonymi przez ustawę, co oznacza, iż samodzielnie może określać treść regulacji objętej planem miejscowym wyłącznie w granicach upoważnienia zawartego w art. 15 powyższej ustawy. Zgodnie z wyrokiem WSA w Krakowie o sygnaturze II SA/Kr 224/08, treść cytowanego zapisu przedmiotowej uchwały pozostaje w sprzeczności z obowiązującym porządkiem prawnym, w szczególności z art. 4 ust. 1 oraz art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zgodnie bowiem z przywołanymi normami w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego następuje: ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy. Zaś w art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w sposób enumeratywny wymienia się materię podlegającą regulacji w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Powyższe ustalenie wykracza poza uprawnienia określone w przytoczonych powyżej przepisach, nakładając dodatkowe wymogi, wykraczające poza powszechnie obowiązujące prawo. Rada gminy nie posiada kompetencji do dowolnej interpretacji i rozszerzającego stanowienia norm kompetencyjnych. Niedopuszczalne jest też takie działanie rady gminy, które prowadzi do zamieszczenia w treści planu miejscowego przepisów uzależniających podejmowanie kwestionowanych czynności od przyszłych uzgodnień i na warunkach określonych przez inne organy w odniesieniu do obszaru objętego planem miejscowym.
- 2) W § 16 ust. 6 ustalono, że „w przypadku tyczenia w terenie wyznaczonych w planie linii rozgraniczających tereny, dla poszczególnych terenów, z uwagi na grafikę i przyjętą w rysunku planu odpowiednią grubość linii, za punkt odniesienia tyczenia przyjmuje się oś danej linii”. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie jest dokumentem regulującym sposób wytyczania granic zagospodarowania terenu w terenie. Zadaniem

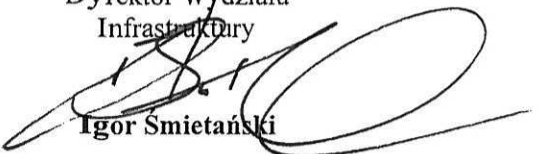
wójta (burmistrza, prezydenta), przy pomocy uprawnionego urbanisty, jest Sporządzenie rysunku planu zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587), w czytelnej technice i z jednoznacznym określeniem granic terenów o różnym przeznaczeniu i różnych zasadach zagospodarowania. Tym samym rada gminy wykroczyła poza swoje kompetencje. Przedmiotowe ustalenie, podobnie jak ustalenie § 15 ust. 5, wykracza poza uprawnienia określone w art. 4 ust. 1 oraz art. 15 ust. 2 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części stanowi naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie.

Wyżej przedstawione naruszenia zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego winny skutkować uchyleniem uchwały w całości lub w części, zależnie od tego, czy plan miejscowy po uchyleniu ustaleń naruszających prawo będzie spełniał wymogi zawarte w art. 15 ust. 2 i 3 określającym jego niezbędny zakres. Zdaniem organu po uchyleniu wyżej przytoczonych ustaleń przedmiotowa uchwała będzie spełniała wymogi ustawowe w niezbędnym zakresie. Mając na uwadze powyższe, stwierdzenie nieważności uchwały w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału
Infrastruktury

Igor Smietański

Otrzymują:

- 1) I. Rada Miasta Racibórz, ul. Stefana Batorego 6, 47-400 Racibórz / "RZ"
- 2) aa./JK